

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת במדבר תש"פ

פרשה מאירה

תורה במדבר

השבת אנחנו מתחילים את ספר 'במדבר' בקריאת פרשת 'במדבר'. השבוע בעזרת השם נחגוג את חג השבועות. יש קשר מיוחד בין חג השבועות - שהוא יום מתן תורה - לבין שם החמש והפרשה, 'במדבר'.

המהר"ל מפראג מסביר שהתורה נתנה לנו דוקא במדבר, ולא במקום ישוב. מדוע?

המדבר, בו אין חיים, צמחיה וישוב בני אדם, מסמל את השממה, את חסר החשיבות. בעבורנו הדבר הוא סימן למדת הענוה. מסביר המהר"ל שהתורה נתנה דוקא במדבר, כדי להזכיר לנו שבכדי לקבל את התורה ולהתחבר אליה, עלינו לנהוג בענוה, ולא בגסות הרוח.

בפרק ו שבפרקי אבות שאותו אנו קוראים השבת, כתובה רשימת הדברים שהתורה נקנית בהם. אחד מהם היא הענוה. על ידי הענוה אפשר להתחבר לתורה, ללמוד ולהבין אותה כראוי!

לרכישת מני לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

כזה דבר הוא עוד לא ראה! אדם היה מטיל בלתי נלאה. כמעט אי אפשר היה לומר מהי ארץ המוצא שלו, משום שבכל שבוע או בכל חדש היה שוהה במדינה אחרת. הוא רצה לראות עולם, להכיר תרבויות, ללמוד על מקומות, ולכן היה מכתת את רגליו ומבזבז כסף כדי להגשים את שאיפתו. כעת הוא נצב בשעריו של כפר יפני מוזנח למדי, שנראה כי איש לא טפח אותו במשך שנים רבות. התושבים גם הם היו קצת מוזנחים, ונראו יותר כמו כפריים נבצרים, ולא חקמים במיוחד.

אבל את אדם הם סקרו. את השפה היפנית הוא למד מזמן. אין זו לו הפעם הראשונה במדינה הזאת, אבל הפעם בחר להתמקד במקומות הפחות ידועים והיותר נדחים. והוא אכן מצא מקום שפנה. הכפר שאליז הגיע רתק אותו מהרגע הראשון. המבנים, האנשים, הסמטאות - כל אלה סקרו אותו. אבל כשיצא בלוקר אחד לכפר המרכזי שבאמצע השוק המקומי, נפער עיניו ופיו בהפתעה ובתמהון מחלט: התושבים, שלא היו רבים, עמדו שם כשהם הפוכים! אדם הביט בהם עוד ועוד - כן, הם עומדים על הראש!

בתופעה כזאת עדין לא נתקל בחייו. והוא נתקל בהרבה דברים מעניינים במהלך שטוטיו ברחבי העולם. אנשים שנעמדים לפתע על הראש? על כך הוא לא שמע מעודו, ובדאי שלא ראה זאת בעיניו. אבל הנה כעת זה קורה ממש מולו. אדם נגש מיד לאחד התושבים ושאל אותו על כך. האיש התקשה מעט לדבר, כשהוא עומד על ראשו, אבל הוא הצליח להגיד שתי מלים: 'איני יודע'. אדם לא התיאש. נגש לתושב אחר ושאל אותו: 'למה אתם עומדים על הראש?' הלה השיב את אותה התשובה: 'איני יודע'.

עכשו היה אדם סקרן עוד יותר. 'הם עומדים על הראש, ואינם יודעים למה הם עושים את זה?' הרהר בגחך. 'חייבת להיות איזו שהיא סבה למנהג המשונה הזה', ידע. הוא החליט להמשיך בברוריו. כל התושבים שעמדו בכפר זכו לשמע ממנו את השאלה, מדוע הם נוהגים כך, אבל בפי כלם הייתה אותה תשובה: 'איני יודע'. אדם היה על סף יאוש, כשזמנה אחת שישבה בצד ומכרה ירקות. קראה לו. הוא נגש אליה. 'אני רואה שאתה מברר למה התושבים כאן נעמדו פתאום על הראש', לחשה לו בקול צרוד. 'כן', שמח אדם, 'את יודעת להסביר לי? הזמנה נענעה ראשה בשלילה. 'אני אינני יודעת', ענתה, 'אבל יתכן שבעלי ידע'.

אדם התעורר לחיים. 'איפה הוא?' שאל את הזמנה. 'בבית החולים שבציר הגדולה, עומד למות', השיבה הזמנה בשלילה, כביכול בכל יום מישוהו ממשפחתה עומד למות. היא מסרה לאדם את שם בית החולים וכתבתו, והוא מהר לנסע אל אותה העיר. לאחר שוטטות ממשכת בין החדרים וברורים נמצאים אצל הרופאים ואצל האחיות, מצא אדם את הזמן הנוטה למות. הוא בהחלט היה נראה כך, ואדם פחד שאם ידבר - תפרח נשמתו.

הסקרנות גברה על הכל. 'הייתי אצלה בכפר', פתח ואמר, לא לפני שמסר לזמן דרישת שלום מאשתו, 'וראיתי שבבוקר אחד כל התושבים יצאו לכפר השוק ונעמדו על הראש. למה? מה הסבה של המנהג המעניין הזה?' הזמן שמע את השאלה והתחיל לחחק... כל גופו רטט, ואדם חשש לחייו. אבל הוא נשאר בחיים וענה: 'אני כנראה האחרון שידע מתי התחיל המנהג הזה. אני שוכב כאן כבר המון זמן, והרופאים אומרים שאני עומד למות. אבל בעשרות השנים האחרונות הם עדין לא צדקו... אספר לך מה היה'.

אדם שלב את ידי והקשיב לזמן: 'לפני שנים רבות, המושל בכפר שלנו היה איש טפש ורע לב. הוא מת מזמן וטוב שךך. בכל פעם שהיגר היה מתמלא, ידענו שמחר יאוצו גזרות וחקים חדשים ממנו. בבקר הוא היה מגיע בעצמו לכפר השוק, ויחזיק את האגרת ובה חקקים. אבל מה? המושל היה מחזיק את האגרת הפגה, ואלץ אותנו לעמד על הראש כדי לקרוא מה כתוב בה... עברו שנים, המושל מת מזמן, במקומו הגיע מושל טוב לב ונטול שגעונות, איש אינו מחזיק אגרות הפוכות בכפר העיר, אבל אנשים עדין ממשיכים לעמד על הראש! שיהי ברואים...'

תהיה אתה ברוא, חיה אדם והודה לזמן, 'וכך תוכל להעמיד את התושבים על טעותם...'

לעשות מה שכלם עושים רק כי כך עושים כלם - יש בכך טפשות מסימת. תסמנת העדר הזאת לא תמיד מובילה לדברים חיוביים. לפעמים אדם מסרב להשתנות בגלל תאנים מסימים בסביבה שלו וכדומה. אבל לעתים התאנים משתנים, והאדם ממשיך בדרך הלא טובה, בלי לשלם לב שפעת יש לו את היכולת להשתנות. ועוד דבר: ביהדות יש הרבה מנהגים שמשתמרים עד היום, למרות שאין בהם צורך כיום, רק כי כך נהגו אבותינו. שמירת המסורת היא סבה מספקת לשמר את המנהגים.

שומרים על היגיינה (ניקיון) ונשמרים מהקורונה!

שאלות חזק

1. איזה שבט לא נמנה יחד עם כל השבטים?
2. מה היה מניין בני שבט לוי?
3. מי היה נשיא בני זבולון?
4. באיזה צד היה דגל מחנה ראובן?
5. תחת איזה דגל היה שבט נפתלי?
6. "ואלה תולדות אהרן ומשה" - והלא בני משה אינם מוזכרים? (רש"י)
7. מי היה מופקד על נשיאת ארון העדות?

חידת חדגא:

איזה שבט היה תחת דגל האחיין שלו?

חידת פולקע:

מיהו זה שבולע את הקודש?

מילים לשבועות

לפניכם 12 מושגים מבולבלים, שקשורים לחג השבועות. האם תוכלו לזהות אותם?

הרס יין

איך בלל חם

קצח הגיר

מי ירכוב

הנשבע יתמים

רות מתנה

מילת גרות

לכס הדוד

שורשם יגלל

מוטי בו

העומס פרי תר

עת שובו

מצאו את ההבדלים

האם תצליחו למצוא 7 הבדלים בין האיורים?

חג
שבועות
שמח

חג
שבועות
שמח

